Enderrock | | Actualitzat el 09/05/2017 a les 07:00

El reggae més pur amb Candela Roots

Estrenem el seu primer disc d'estudi, 'Humanité' (Mésdemil, 2017) | El grup repassa un a un els nous temes per a Enderrock.cat

Candela Roots | Equip Kuriaki

Un altre grup valencià s'està fent el seu lloc al panorama musical de les terres catalanes. **Candela Roots** arriben trepitjant fort amb el seu primer disc d'estudi, *Humanité* (Mésdemil, 2017), després de publicar l'EP *Hungry* (Mésdemil, 2014), amb el qual sortien a la llum ara fa tres anys. El grup es descriu com a mixt i de reggae compromès amb la natura. A més, ho amaneixen tot amb unes lletres reivindicatives i esperançadores.

Amb Alberto Tarín (**New York Ska Jazz Ensemble**) a les guitarres, la col·laboració de Joan Marc Pérez (**La Gossa Sorda**, **Auxili**) als temes "Parlem de pau" i a "Reggae Don't Stop" i sota les mans de **Dani Rayos** (**Seguridad Social**, **Sargento García**) en la gravació i mescla. Hem parlat amb la vocalista, Estel Navarro, que repassa els temes de l'àlbum un per un:

"El meu estil" parla de la fidelitat a un mateix. Ho explica Estel Navarro: "Ens estan allunyant contínuament de la nostra ànima i essència vertadera. Ens hem d'escoltar a nosaltres i ser fidels al que som, d'aquesta manera el món seria millor".

El *single* que van treure fa un any, "Humanité", dona nom al disc. En aquest tema es reuneixen totes les temàtiques tractades a la resta de cançons que formen el disc: "El lema del disc és recuperar la nostra essència. Vivim enganyant-nos, no sabem cap on anem. 'Humanité' parla

d'aquella humanitat que enyorem".

Dos camins es creuen a "Fills del guetto": "Al principi parlava dels xiquets que viuen en situació de pobresa, però a mesura que anava formant la lletra em vaig adonar que tot el que els deia a ells ho podia dir a molta gent arreu del món. Tots els fills de treballadors, tota la gent tingui diners o no, tota la gent que busca una altra opció al que té".

A "Parlem de Pau" sorgeix la hipocres¡a: Els governants parlen de pau mentre tenen la paraula 'guerra' a la boca. Es gasten en guerra els diners que es podrien gastar per mantenir l'equilibri entre els països. Ja n'hi ha prou de ser hipòcrites".

"Soldat", un tema cantat en primera persona: "L'actitud que tinc davant la vida. Només és l'actitud, no té res a veure amb les armes. Són eixes ganes de seguir lluitant sense que ningú em pari". Amb aquesta cançó el grup s'ha atrevit a entrar en una sonoritat més rocksteady-ska que fins ara no havia tocat i que dona al disc un toc musical diferent i més mogut, comparat amb les velocitats més lentes del *reggae roots*.

"Camí de l'esperança" fa referència a les fronteres: "Parla d'una persona que ha d'abandonar la seva terra i que només busca pau i dignitat".

"Richman" és un tema d'interessos: "Som moltes les persones que somiem un món millor, però uns pocs no deixen que siga d'una altra manera. Els beneficis personals fan que no puguem ser germans".

El poder de la música queda clar amb "Reggae Don't Stop", de la qual Estel Navarro diu: "És un cant a la capacitat de la música per ajudar-nos a seguir junts, a mantenir-nos units gràcies a les bones vibracions de la música".

Humanité (Mésdemil, 2017) tanca amb un tema molt especial, "Children": "És una remescla de la cançó 'Fills del guetto' en format dub de mans del productor i músic **Roberto Sánchez**".